

Ib Spang Olsen om Det lille Teater i Lavendelstræde

Da jeg lærte Det Lille Teater at kende, var det allerede i fuld gang og omgivet af megen sympati og interesse fra den børneinstitution--verden, der just på det tidspunkt behøvede et grosted for dramatik til børn.

Vibeke Gaardmand, der var en engagerede og effektive leder af foretagendet, tog venligt imod og jeg var glad for at få lejlighed til at være med i stedets frodige atmosfære.

Jeg mødte op med et stykke med titlen ”Kanonfotografen”, der som udgangspunkt havde ham, der i lange tider havde stået på Rådhuspladsen og fotograferet alt folket.

Kanonfotografen på Det lille Teater 1973, hvor Ib Spang Olsen var forfatter, scenograf og dukkemager.

Allerede dengang (ca.1970) var det gammeldags figur ved at være historie, så det var i sidste øjeblik, han kunne optræde på Det lille Teater.

Her havde han dog en afvigende rolle, eftersom han nok med sit særlige apparat kunne fotografere børnene, men i stedet for billeder af deres ydre kom der billeder fra deres indre, så vi kunne se på scenen, hvad den fotograferede af børnene tænkte på lige nu.

Der kunne man se de forskellige figurer svæve og danse til Lasse Lunderskovs musik og med Marie Stenz som sangerinde, drage og fe og til sidst forlovede og som fotografen Stoltzes nysgerrige drille-pige.

Lykkeligvis var der et loft bagved scenen; herfra kunne Torben skjult manipulere de sommetider ret tunge figurer og få for eksempel en vandmand og en vicevært til at boltre sig i luften.

Der var altid fuldt hus i Det lille Teater, med de små stole tæt besat med højst medlevende børn, bragt hid langvejs fra.

Også efter at min egen forestilling var ovre, oplevede jeg det omhyggelige voksen-samarbejde som et skønt rum omkring glade børn, med de forskellige stykker af de forskellige børneteaterfolk, med den samme

gruppe bagved til at sørge for kvalitet. Især kan jeg huske Kaj Mathiesen med de mange frodige stykker fra denne gode tid.

Og bag det hele Vibeke Gårdmand, som uden at være påfaldende med sin stille myndighed sørgede for at løse store og små problemer, samt vistnok også angående økonomien.

Jeg husker fra min egen tid, hvor jeg med mine gammeldags teater-begreber kom noget på kant med de mere moderne indstillede af stykkets medvirkende – hvorledes Vibeke uden halløj kunne skabe fred og samarbejde og en happy ending.

Ib Spang Olsen

.